

вітчизняного виробництва. При аналізі форм препаратів встановлено, що переважають м'які – 64%.

Таблиця

Торгові назви ЛЗ, до складу яких входить хондроїтин сульфат

№	Торгова назва	Форма випуску	Виробник/ країна
1	Артифлекс Хондро 100 мг/ мл № 10	р-н для ін'єкцій	ТОВ «Фармацевтична компанія «Здоров'я», Україна
2	Струкнотин 340 мг № 40	капсули тверді	ЗАТ «Технолог», Україна
3	Хондроїтин-Фітофарм 5% 40 мл	емульгель	ТОВ «Фітофарм», Україна
4	Хондроїтинова мазь 5% 40 мг	мазь	ТОВ «ДКП «Фармацевтична фабрика», Україна
5	Хондрофлекс 50 мг	мазь	ТОВ «Тернофарм», Україна
6	Артрон® Хондрекс 750 мг № 60	таблетки	Юніфарм, інк., США
7	Мукосат НЕО 200 мг №2x10	р-н для ін'єкцій	РУП «Белмедпрепарати», Республіка Білорусь
8	Структум® 500 мг №60	капсули тверді	Пьер Фабр Медикамент Продакшн, Франція
9	Хондроксид® 5% 40 мг	мазь	ТОВ «Нижфарм», Російська Федерація
10	Хондроксид® 5% 50 мг	гель для зовн. використання	ТОВ «Нижфарм», Російська Федерація
11	Хондроксид® 250 мг №30	таблетки	ТОВ «Нижфарм», Російська Федерація

Встановлено, що сировиною для виробництва хондропротекторів є продукти тваринного походження та лікарські рослини. Проаналізовані дані Державного реєстру ЛЗ щодо препаратів групи хондропротекторів, що наразі їх за складом їх поділяють з хондроїтин сульфатом, гіалуроновою кислотою, глюкозаміном та діацереїном. Встановлено, що найбільшою підгрупою є препарати з хондроїтин сульфатом – (11 торових назв), при цьому переважають м'які лікарські форми (64%).

Список літератури

1. Міжнародний день боротьби з остеопорозом: разом до перемоги над хворобою! *Новости медицины и фармации в Украине*. 2010. № 18. С. 16.
2. Поворознюк В. В. Все стареют, но не все болят. Главное - вовремя исследовать состояние костной ткани. *Я - ПАЦИЕНТ (Всеукраинское медицинское обозрение)*. 2015. № 93. С. 2.

Особливості реалізації компетентнісного підходу у практиці сучасної освіти

Мозгова О.О., Олексієнко Т.О*.

Національний фармацевтичний університет,

Кафедра фізичної та колоїдної хімії

*Кафедра неорганічної хімії

(м. Харків, Україна)

elena.mozgovaya25@gmail.com

У сучасній системі вищої освіти компетентнісний підхід займає ключову позицію і є основоположним для проектування і створення освітніх програм. У матеріалах модернізації освіти проголошується компетентнісний підхід як один із важливих концептуальних положень оновлення змісту освіти. Посилаючись на світову освітню практику, автори стратегії модернізації стверджують, що поняття «ключові компетентності» виступає в якості центрального, свого роду «вузлового» поняття, оскільки має інтегративну природу, об'єднує знання, навички та інтелектуальні складові освіти. При цьому підкреслюється, що в понятті компетентнісного підходу закладена ідеологія інтерпретації змісту освіти, яка формується «від результату» («стандарт на виході»). Мета компетентнісного підходу – забезпечення якості освіти.

Компетентнісний підхід вперше почав розроблятися в Англії. Це був підхід, який зароджувався і осмислювався не всередині освіти, а був відповіддю на конкретне замовлення професійної сфери. У США в сфері бізнесу в 70-х роках минулого сторіччя стали використовуватися поняття «компетенція» і «ключові компетенції» у зв'язку з проблемою визначення якості успішного професіонала [8]. Спочатку компетенції стали протиставлятися спеціальним професійним знанням і вмінням. Тобто, почали розглядатися як самостійні універсальні складові будь-якої успішної професійної діяльності. Відповідно, виникло питання: чи можна навчити компетенціям? Таким чином, проблематика компетенцій потрапила в освіту і згодом зайняла в ньому провідне місце. Сфера освіти працювала з основними одиницями – знаннями, вміннями і навичками. Професійна сфера працювала з іншими одиницями – компетенціями. У цьому сенсі професія дає відповідь, якої компетентності повинна бути людина або яка сфера її компетенції. І якщо професійна сфера може точно на рівні замовлення однозначно формулювати свої претензії до освіти, то задача освіти полягає в тому, як перекомпонувати знання, вміння і навички в певні компетенції, які потрібні в професійній сфері. Рада Європи ввела багато компетенцій, але кожна країна, виходячи зі своїх пріоритетів і взаємодій з професійною сферою, виділяє свої певні компетенції [1, 3, 6]. Українські вчені також зробили значний внесок у розроблення компетентнісного підходу в освіті. За результатами діяльності робочої групи українських науковців і практиків досліджено теоретичні й прикладні питання реалізації компетентнісного підходу в освіті України [4].

Проаналізувавши роботи, присвячені компетентнісному підходу [2, 5, 7], ми приходимо до висновку, що даний підхід має в своїй основі три принципи. Перший з них полягає в наступному: в основі освіти повинні лежати базові знання і відповідні вміння, способи навчання, навички. Для досягнення цього здобувачі вищої освіти повинні володіти основними інструментами навчання, тобто читанням, писанням і математичною грамотністю. Другий принцип: зміст освіти повинні складати дійсно важливі і необхідні, а не другорядні, знання. Система освіти повинна мати академічний характер і орієнтуватися на базові галузі науки. Увага повинна бути направлена на те, що витримало перевірку часом і є основою освіти. Нарешті, третій принцип – це принцип гуманного ставлення до особистості. Традиційна парадигма освіти має в своїй основі ідею про «зберігаючу» роль базових знань, мета якої полягає в збереженні і передачі молодому поколінню культурної спадщини, ідеалів і цінностей, що сприяють як індивідуальному розвитку, так і збереженню соціального порядку. Тому зміст навчальних програм повинен ґрунтуватися на базових, витримавших випробування часом знаннях, уміннях, навичках, які забезпечують функціональну грамотність і соціалізацію дитини. Направленість освітнього процесу трактується певним чином, орієнтуючи викладачів на предметні програми, фіксовані, що піддаються оцінці, результати. Компетентнісний підхід, в свою чергу, розглядає освіту і освіченість як вміння вирішувати проблеми, незалежно від їх складності, спираючись на наявні знання. Це підхід, який акцентував увагу на результат освіти, причому в якості результату розглядається не засвоєння кількості інформації (відомостей), а здатність людини самостійно діяти в різних проблемних ситуаціях, застосовуючи знання і породжуючи нові. Зміна освітніх підходів виступає як закономірне сходження до більш цілісного розуміння самого феномена освіченості, в структуру якого тепер повинні увійти не тільки знання, діяльність і творчий досвід, а й досвід власне духовно-особистісної самоорганізації людини, пов'язаний з виконанням ним пошуку смислу, рефлексивних, самооцінюючих, життєво-плануючих та інших функцій. Система педагогічних ідей, принципів і технологій, яка розглядає останнє в якості спеціальної сфери освітнього процесу, і утворює концепцію компетентнісного підходу в освіті. Ще одна особливість компетентнісного підходу полягає в тому, що він передбачає оволодіння знаннями і вміннями в комплексі. Тому, по-новому вибудовується система методів навчання, так як в основі лежить структура відповідної компетентності та тієї функції, яку вона виконує в освіті [9]. При

компетентнісному підході освітній процес стає дослідним і практико-орієнтовним, тобто сам стає предметом засвоєння.

Таким чином, компетентнісний підхід – це підхід, який реалізує практичний характер освіти, при якому навчальний процес орієнтується на практичні результати. При цьому не відбувається і заперечення знань, які потрібні як основа діяльності. Тому в теорії навчання і виховання з'явилося поняття «компетентність», яке означає здатність мобілізувати отримані знання, вміння, досвід і способи поведінки в умовах конкретної ситуації, конкретної діяльності.

Список літератури:

1. Hutmacher W. Key competencies for Europe/ W. Hutmacher // Report of the Symposium Berne, Switzerland 27-30 March, 1996. Council for Cultural Cooperation (CDCC) // Secondary Education for Europe Strasbourg, 1997. – P.11.
2. Абилкасімова Г., Абдиракиш К. Д. Особенности компетентностного подхода в профессиональном образовании // Международный журнал экспериментального образования. – 2016. – № 8. – С. 11-13
3. Антонюк Л. Л., Василькова Н. В., Ільницький Д. О. та ін. Компетентнісний підхід у вищій освіті: світовий досвід. Київ : КНЕУ, 2016. 61 с.
4. Компетентнісний підхід у сучасній освіті : Світовий досвід та українські перспективи / за заг. ред. О. В. Овчарук. – К. : К.І.С., 2004. – 112 с
5. Луговий В. І. Європейська концепція компетентнісного підходу у вищій школі та проблеми її реалізації в Україні / В. І. Луговий // Педагогіка і психологія. – 2009. – № 2. – С. 13–26.
6. Равен Дж. Компетентность в современном обществе. Выявление, развитие и реализация. М., 2002. С. 253–296.
7. Селевко Г. Компетентности и их классификация / Г. Селевко // Народное образование. – 2004. – № 4. – С. 138–143.
8. Хоружа Л. Л. Компетентнісний підхід в освіті: ретроспективний погляд на розвиток ідеї / Л. Л. Хоружа // Педагогічна освіта : теорія і практика : збірник наукових праць – К. : КМПУ імені Б.Д. Грінченка, 2007. – № 7. – (Серія "Психологія. Педагогіка"). – 202 с.
9. Хуторской А. В. Дидактическая эвристика. Теория и технология обучения. М., 2003

Визначення вмісту фенольних сполук в субстанціях одержаних з плодів *Prúnus doméstica*

Мохаммед Шахм Басим*, Ленчик Л. В., Упир Т. В.

Національний фармацевтичний університет,

Кафедра хімії природних сполук

(м. Харків, Україна)

shahm.basim@gmail.com

В офіційній медицині все більша увага приділяється застосуванню засобів рослинного походження для профілактики і терапії різних захворювань. Активно вивчаються фенольні сполуки, як перспективні речовини для створення лікарських засобів, серед яких гідроксикоричні кислоти, флавоноїди, кумарини, лігнани. Гідроксикоричні кислоти (хлорогенова, ферулова, та ін) в різних комбінаціях, у вільному вигляді або у складі глікозидів і складних ефірів містяться в багатьох вищих рослинах. Найбільш поширені в природі кавава кислота та її похідні (хлорогенова і її ізомери). Існують дані, що свідчать про те, що хлорогенова кислота та її ізомери демонструють протизапальну активність впливаючи на ряд важливих ланок метаболізму, пом'якшуючи окислювальний стрес [1]. Серед